

3 Het system van Zonnehuizen volgens Johannes Vehlow

Naar aanleiding van een aantal voorgaande artikelen in de Astrologische Nieuwsbrief over de ongelijke huizen en de problemen die erg groot kunnen worden bij geboorten op hoge breedtegraden – herinner de horoskoop van Mary Peary die in het noordelijk poolgebied werd geboren tijdens een poolexpeditie van haar vader – wil ik hierbij een introductie geven van een zeer redelijke aanvullende methode van horoskoophuizen, namelijk het systeem van ZONNEHUIZEN.

Een van de eerste astrologen die deze methode heeft gepropageerd, was Johannes Vehlow in zijn werk “Lehrkurs der Wissenschaftlichen Geburts-astrologie, Band-I, Die Weltanschauung der Astrologie” uit 1933.

In dit eerste deel van een zeer omvangrijke boekenserie wordt de methode voor het eerst uiteengezet en van onderliggende redeneringen voorzien. In alle andere boeken uit deze serie wordt voortgeborduurd op dit systeem, wat slechts een deel is van een groter omvattend systeem van gelijke huizen, gebaseerd op drie verschillende uitgangspunten. Het Zonnehuis is één van deze drie uitgangspunten.

Vehlow weet dit systeem in te passen in zijn collectie van horoscopen die allemaal op dezelfde manier zijn opgebouwd, namelijk met gelijke huizen. Dus geen Placidus, Regiomontanus, Koch, of welke van de 70 andere huizensystemen dan ook. Vehlow grijpt terug op de klassieke huizenverdeling met gelijke huizen, maar hij laat het midden van het huis exact vallen op de berekende Ascendant of op de berekende positie van de Zon. Dat is dus wel een verschil met de pure klassieke huizenmethode die heel het huis laat beginnen op nul graden van een bepaald zodiakteken. De vele voorbeelden die Vehlow geeft in al zijn andere boeken zijn overtuigend qua karakteranalyse, maar qua progressies ben ik zelf nog niet overtuigd van de waarde ervan, dan steekt het MIN-1 systeem van J.B. Gieles er met kop en schouders bovenuit. Voor een analyse van levensonderwerpen echter acht ik dit systeem zeer geschikt, alleen moet het consequent worden toegepast, dat wil zeggen, het moet passen binnen de horoskoop die voldoet aan de uitgangspunten van Vehlows theorie.

Dit artikel gaat in op één van drie uitgangspunten, namelijk de positie van de Zon tijdens de geboorte. De Zon vormt daarmee het eerste Zonnehuis, waarbij de Zon zelf in het midden van dit huis staat, met 15 graden ervóór en erná. Een Zonnehuis is dus precies 30 graden groot. Het huis erachter is dan het tweede Zonnehuis, het huis daarna het derde Zonnehuis en zo verder tot alle twaalf huizen zijn toegekend.

De hiernavolgende pagina's zijn een combinatie van door mij vertaalde tekstblokken uit het boek van Vehlow, gecombineerd met mijn eigen opmerkingen, afbeeldingen en tekstblokken uit mijn eigen leerboek over de klassieke astrologie uit 2015.

Hier volgt als introductie het tekstblok uit het boek van Johannes Vehlow.

“...

Na mijn vele pogingen om de meest betrouwbare methode (uit de vele bestaande manieren) over de huizenverdeling te vinden, ben ik tot de conclusie gekomen dat de oude, algemene manier van indeling met de kardinale punten in het centrum van de huizen, zoals eerder beschreven door E. Tiede in de “Astrologische Rundschau 5° jaargang, editie 89, pagina 115, met een voorbeeldhoroscoop, de nuttigste is van allemaal,

Ik heb hierna verdere pogingen ondernomen om andere indelingsmanieren te vinden die uitgaan van de planeten. Geleid door de gedachte dat reeds de oude Kabbalisten in de kabbalistische horoscopen alleen werkten met “Zonnenhuizen”, waarbij het 1° huis werd gevormd vanaf de plaats van de Zon en de Zon daarbij in het midden van dit huis stond. Hiermee onderzocht ik zeer veel horoscopen en tot mijn grote verbazing en vreugde kon ik vaststellen dat in alle gevallen de wederwaardigheden van de betrokken mensen in alle beschouwde opzichten samenvielen met de stand van de planeten in de dus gevormde huizen.

Dezelfde experimenten met de Maan en de andere planeten leverden ook veel passende resultaten op, maar lang niet in dezelfde mate als het geval was met de Zon. Ik beweer niet te veel als ik zeg dat dit soort indeling van de horoscoop, naast de bekende Mundane verdeling, de meest betrouwbare is, en dat men rustig kan vertrouwen op de planetaire betekenissen in de “Zonnenhuizen”. Deze Zonnecirkel doorstaat elke test.

Enerzijds bevestigt dit de juistheid van de gelijkmatige verdeling en anderzijds de plaatsing van de Zon in het midden van het huis. Reeds in de “omtrek” van de Zon (de “orbis-solis”), die van 15° rechts tot 15° links van de Zon reikt, is dit het duidelijke bewijs van het feitelijke bestaan van het 1° Zonnehuis en de werking vanuit het midden.

Deze Zonnecirkel biedt daarom zo'n grote zekerheid, omdat de Zon gemiddeld geen volle graad beweegt in 24 uur. De positie van de Zon is zeker, waaruit volgt dat de verdeling van de horoscoop vanuit dit punt nooit een verkeerde kan zijn. Zelfs als er een verschil van 24 uur in de geboortetijd zou zijn, zou de cirkel van de Zon slechts verschuiven met één graad, wat bijna te verwaarlozen is. De Zon is het belangrijkste hemellichaam in ons planetenstelsel, want het is de bron die leven geeft aan alles wat bestaat. Sinds onheuglijke tijden werd de cultus van de Zon beoefend, en merkt u zelf op, doorkruist de Zon niet elke maand 30 graden?

De huizen van de Zon hebben zelfs een bijzonder oude oorsprong in steen, want toen Herodotus naar het Labyrint kwam, kreeg hij zes kamers boven de grond te zien, dat waren de huizen van de “dag-zon”, maar zij gaven hem geen toegang tot de zes ondergrondse huizen van de “nacht-zon”, omdat die zeer heilige mysteries dienden. De hele Egyptische eredienst was verdeeld in 24 uur, waarin de lotgevallen van de Zonnegod werden gedramatiseerd. De Tempel van de Hemel, het hoogste heiligdom van de van de Chinezen, heeft nog steeds 72 (identieke!) kamers voor de voorstelling van de 72 gedeelten van de baan van de Zon.

De betekenis van de Zonnecirkel zou het onderwerp kunnen zijn van een heel boek, als het nog niet geschreven was. Alexandre Moret (Frans egyptoloog): „Les Mystères égyptiens”, 2° editie., Parijs, Armand Colin, 1923. De gedachte ligt voor de hand dat ook uit de positie van de Maan, het andere licht aan de hemel, een soortgelijke cirkel van huizen kan worden opgesteld, omdat de Hindoe-astrologen zich voornamelijk bezighouden met “lunaire” astrologie. Maar hier moet worden opgemerkt dat al bij de inhoud van de twaalf huizen het maankarakter duidelijk naar voren komt in de aura van de aarde en van de mens, en dat deze aura gedomineerd wordt door de maan. De 12 “plaatsen” die zo door de klassieke astrologen werden genoemd als levensonderwerpen, vertegenwoordigen de persoonlijke individuele levenssfeer en ook de persoonlijkheid wordt ook beheerst door de maan. De Zonnecirkel daarentegen vertegenwoordigt het hogere ego. Bij de geboorte van de mens geeft de Maan de persoonlijke “touch” net zoals zij dat symbolisch doet bij de Ascendant van de Thema Mundi.

Hieronder ziet u de horoskoop van de Thema Mundi, die uitgebreid wordt besproken door de Latijnse astroloog Firmicus Maternus in zijn omvangrijke boek de “Matheseos”. In de Thema Mundi begint de Ascendant bij het teken Kreeft en staat de Maan op 15 graden Kreeft. Elk van de zeven klassieke planeten staat in eigen teken én op 15 graden van dat teken, als weergave van een perfecte harmonie tijdens de “creatie” van de wereld.

Het Thema Mundi, de geboorte van de wereld

In deze horoscoop stond de Zon in 15° Leeuw. Leeuw is dus het 1e huis van de Zon in de wereldhoroscoop. Net zoals de huizen van de Zon in de persoonlijke horoscopen, kan hetzelfde worden aangenomen van de Maan, en het is helemaal niet verkeerd om aan te nemen dat men met de huizen van de Maan ook rekening houdt. In de praktijk is echter gebleken dat de betrouwbaarheid van de maanhuizen die van de Zonnehuizen helaas niet kan evenaren.

Om de juiste Zonnehuizen in een horoscoop te verkrijgen, moet er bij de exacte positie van de Zon op het moment van de geboorte, 15° toegevoegd worden. De verkregen graad en minuut is dan de cusp van het daaropvolgende Zonnehuis. Elke volgende cusp van het Zonnehuis ligt dan precies 30 graden verder, op soortgelijke wijze als bij de huizen volgens Ptolemeus.

Nog even terugkomend op de Thema Mundi horoscoop, u herkent de figuur hierboven waarschijnlijk wel als u de klassieke astrologie heeft bestudeerd. Deze horoscoop is uitgebreid beschreven in de *Matheseos* van Firmicus Maternus. Dit is waarschijnlijk het oudste document over de “wereld”-horoscoop dat bewaard is gebleven. Het is de Mundane horoscoop die opkomt met het teken van de Kreeft, als het teken van het 4e veld.

Een aantal astrologen noemen het Thema Mundi expliciet in hun werken, zoals Paulus, Thrasyllus en Maternus. Maternus beweert deze doctrine te hebben overgenomen van Petosiris en Nechepso die het op hun beurt weer hebben gekregen van Aesculapius en Hanubius en van Hermes Trismegistos. Het hele idee van de “geboorte van het universum” was redelijk populair in de oude wereld. Deze doctrine werd vooral populair door de uitgangspunten van de Stoïcijnen, namelijk dat alles vast ligt en verloopt volgens vooropgezette plannen van de Creator van het universum. Hierbij hoort een cyclus van vernietiging en wederopstanding.

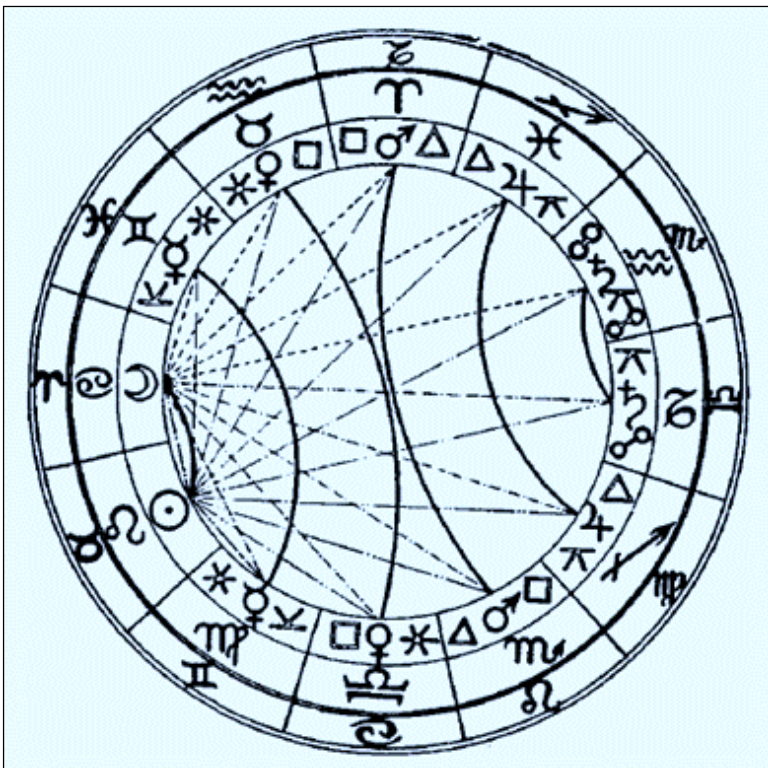
De cyclus begint bij de geboorte van het universum en na een zeer groot aantal jaren komen de planeten weer op de oorspronkelijke plaats die ze innamen tijdens de geboorte van het universum. In de afbeelding hierboven ziet u de standen van de planeten op dat magische moment in de tijd. Alle planeten staan in hun eigen teken en wel op de 15^e graad van dat teken. Zeer kenmerkend is dat de “Ascendant” het teken Kreeft bevat, symbool van de baarmoeder, de kosmische baarmoeder in deze symboliek. Het Egyptisch jaar begon in de Oudheid met het heliacaal rijzen van Sirius, een ster die qua lengte in de buurt ligt van de constellatie Cancer (Kreeft). Dit kan ook de reden zijn geweest dat Kreeft het rijzend teken is in het Thema Mundi.

Het geheel is een symbolische voorstelling en betreft niet zozeer een exact moment in de geschiedenis. Met deze voorstelling wilden de Ouden laten zien dat het lot van de mens in overeenstemming is met de volgorde en de onderlinge relaties van de planeten. In elke horoskoop van ieder individu ligt deze rangorde ten grondslag, een andere variant van de mundane horoskoop zo u wilt, de naam op zich wijst al in die richting.

Alle planeten in de Thema Mundi liggen nog onder de horizon. Alles is nog onbewust en alles moet nog tot ontwikkeling komen. De onderlinge relaties tussen de planeten zijn dezelfde als u bekend is uit de bestaande literatuur van de klassieke astrologie. Zo is hier Saturnus verbonden met de Maan, omdat ze tegenover elkaar staan, beide in vrouwelijke tekens. Maar wanneer Saturnus naar het teken Waterman is gegaan, dan is hij gekoppeld aan de Zon, omdat hij dan tegenover de Zon staat, beide in mannelijke tekens. Symbolisch zal Jupiter zich het teken Vissen gaan toe-eigenen en op die manier staat hij dan in een driehoek met de Maan, beide in vrouwelijke tekens, terwijl hij aan het begin is verbonden aan de Zon, ook via een driehoek, maar dan in mannelijke tekens. Voor de overige planeten geldt een soortgelijk verhaal met andere aspecten.

De verdere filosofie achter het Thema Mundi is veelomvattend. Aan het begin van de cyclus waren eerst de Maan en Saturnus de dominerende planeten en regeerden in feite over de tijd. Het leven was ruw en nog totaal niet gecultiveerd. Saturnus staat symbool voor de hardheid van het leven. De daaropvolgende fase is dat de mens zich bewust wordt van deze harde tijden en men het verlangen krijgt om die zware tijden achter zich te laten. Door zich te cultiveren wist de mens zich langzaam “omhoog” te trekken. En zo gaat de symboliek verder van de Thema Mundi. Als de cyclus dan eindelijk rond is, er worden jaren van 300.000 jaar genoemd, maar die aantallen variëren aanzienlijk, dan verwoest een enorme brand alles, gevolgd door een grote overstroming, waardoor alles oplost en zich uit deze overblijfselen weer een nieuwe cyclus kan opbouwen.

In de huidige voorstelling van de Mundane horoskoop staat het teken Ram op het eerste huis, dan Stier op het 2^e, Steenbok op het 10^e en zo verder. De beide mundane horoscopen staan als het ware vierkant op elkaar, de eeuwige strijd vertegenwoordigend die de mens tegen zichzelf en de natuur uit te voeren heeft. Alle onderlinge relaties tussen de zodiaktekens, maar ook tussen de planeten kunt u hieronder nog eens uitgebreid bekijken. Ik bedenk nu net dat dit ene plaatje alweer een geheel nieuw artikel waard is over de betekenis van de huizen die wij tegenwoordig hanteren, maar óók dat de constitutie van een mens uit deze twee mundane horoscopen kan worden bepaald. Wordt dus zeker nog een keer vervolgd na de zomervakantie.

Wat de Zonnehuizen betreft, gaat Vehlow ervan uit dat de Zon zijn grootste kracht ontwikkelt in het midden van het huis waarin hij geplaatst staat. In de constructie van het Zonnehuis zegt hij daarom dat er 15 graden moet worden opgeteld om de cusp van het daaropvolgende huis te krijgen. Wat hij niet schrijft, maar eigenlijk indirect toch weer wél, is dat je 15 graden moet aftrekken van de positie van de Zon om het BEGIN van het eerste Zonnehuis te krijgen. Om zijn argumenten kracht bij te zetten, noemt Vehlow diverse zaken die zich in de natuur en in het dagelijks leven afspelen.

“... Dit is ook overal in de natuur het geval. De grootste ontwikkeling van kracht is altijd te vinden in het midden en niet aan het begin, zoals het wordt aangenomen in het geval van ongelijke horoscopen, omdat daar in onze breedtegraden de ongelijke huispunten vallen. De loop van de Zon is het beste voorbeeld van het feit dat de grootste creatie in het midden ligt. Bij zonsopgang zijn de stralen dof en zwak, wanneer hij op het hoogtepunt is gekomen, heeft hij zijn grootste kracht, maar bij de ondergang is hij weer zwak in haar straling. De mens is ook niet op zijn grootste ontwikkeling van kracht als zuigeling, maar pas op het hoogtepunt van zijn leven.

De sportman is pas na een langere training in zijn grote vorm. Dus je kunt kijken naar wat je wilt, dezelfde wet is overal te zien. Alleen niet in de ontoereikende horoscoop (met de ongelijke huizen), waar de omstandigheden anders zijn, namelijk in strijd met de natuur! Zelfs toen Regiomontanus zijn vernieuwingen publiceerde, werd er in Engeland een artikel gepubliceerd, dat het systeem van ongelijke huizen met verwijzing naar het falen ervan op hoge breedtegraden. Sindsdien is men in Engeland altijd wantrouwig gebleven...”.

Zo stelt de Engelse astroloog E. H. Bailey in zijn tijdschrift "British Journal of Astrology" dat hij met de "gelijke" methode en de cuspen als de centra van de huizen betere resultaten behaalt dan met de "inadequate" methoden. In een essay van april 1928 schrijft Bailey onder andere:

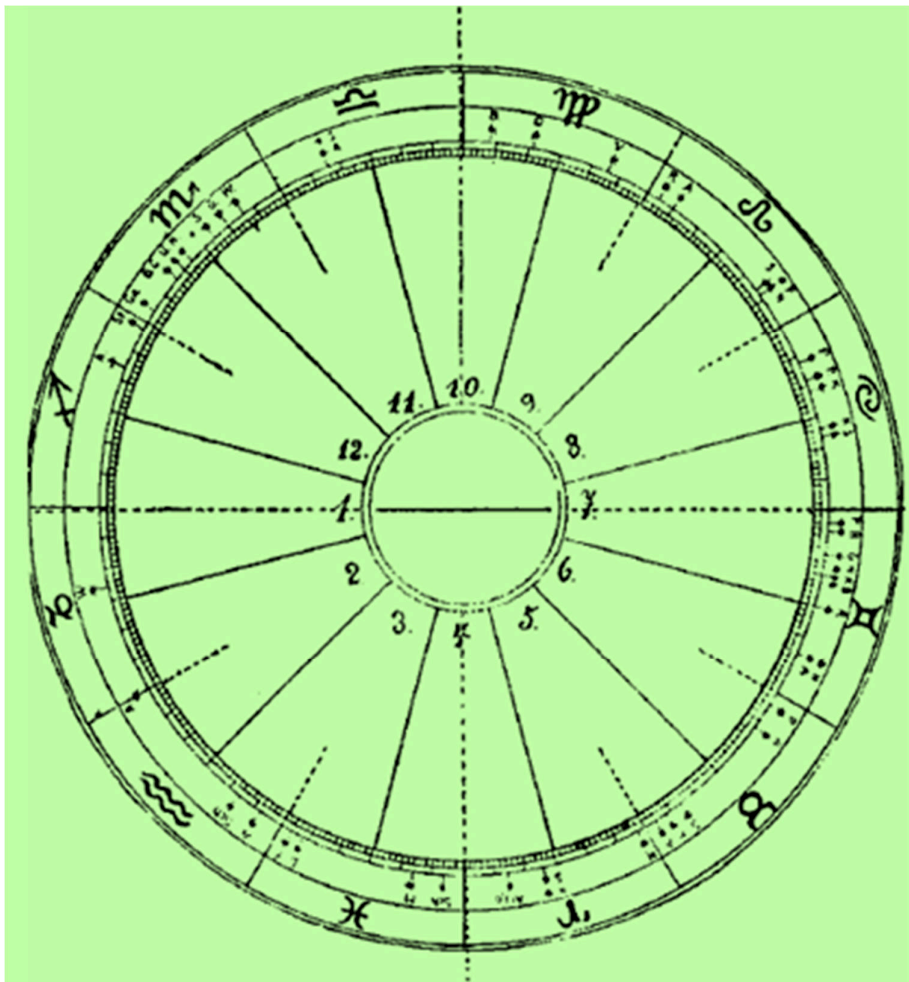
"... De horoscoop wordt opgesteld met een juiste verdeling beginnend bij de Ascendant, waarbij elk huis 30° lengtegraad omvat. De aldus gevonden top ligt in het midden van het huis. De werking van elk huis strekt zich 15° uit van beide zijden van de top, zodat een planeet die zich binnen 15° van het midden van een huis bevindt, beschouwd moet worden als staande in dat huis...”.

In een ander artikel in hetzelfde tijdschrift, van juli en augustus 1928, dat verwijst naar een horoscoopberekening in het algemeen, schrijft Bailey:

"... Wat betreft de kwestie van de posities van de huizen, ben ik van mening dat de huidige methode om een horoscoop te berekenen niet gebaseerd is op echte wetenschappelijke principes. Hoewel ik jarenlang de huidige methode heb gebruikt, heb ik altijd de cusp als het centrum van het huis beschouwd. Ik heb aangenomen dat de invloed van elk huis zich tot halverwege het volgende huis uitstrekt. Mijn bevindingen zijn dat de invloed van elk huis zich tot halverwege het volgende huis uitstrekt...”.

Voor Vehlow was het overduidelijk:

“... Hieruit kan men opmaken dat de ontoereikendheid van de huidige moderne methoden is erkend en dat men terug moet gaan naar het oude klassieke systeem met identieke grote huizen met de pieken in het midden van de huizen, zoals in de volgende figuur duidelijk wordt...”.

Het door Vehlow voorgestelde systeem van gelijke huizen met als uitgangspunt hier een bepaalde Ascendantsgraad. Een dergelijke verdeling kan gemaakt worden rond de positie van de Zon, uiteindelijk te combineren in één horoskoop.

Vehlow sluit zijn betoog af met de volgende woorden, en hij schrijft dit in de vroege jaren '30 van de 20e eeuw:

“... Ook vinden we in de levende natuur overal slechts een gelijke en geen ongelijke verdeling. Wie de natuur met open ogen aanschouwt, ziet bij elke bocht hetzelfde...en bij elke bocht is er een gelijke maat en een gelijk aantal! Een snede door een zaaddoos met een zakmes ... en voor ons ligt in een cirkel een stelsel van perfect gladde "huizen" (afdelingen). Dit inzicht in het maatsysteem van de "bouwmeester van alle werelden" onderscheidde de oude magische culturen van de geestelijk verdorde boekenmensen van het over-getechnoliseerde heden. Natuurlijk komen ongelijke verdelingen ook in de natuur voor, maar ze verraden zich te midden van de harmonie als wat elke ontoereikende manier is: als een pathologisch verschijnsel ...”.

Het bovenstaande artikel is zeer de moeite waard voor een nadere, meer diepgaande studie, waarbij men zelf moet gaan experimenteren met zoveel mogelijk horoscopen uit eigen archief. In twee vervolgartikelen – na de zomervakantie – zal ik het principe van de Zonnehuizen in een bestaande horoskoop verder uitwerken. U hoeft daarvoor niet onmiddellijk uw eigen huizensysteem overboord te gooien, dat doe ik zelf ook niet. Het systeem van Zonnehuizen werkt echter wel een stuk beter als de huizenverdeling op basis van de sterrentijd óók een gelijke verdeling kent. In dat geval komt u terecht in de klassieke huizenverdelingen, nl. (1) het tekens=huizen systeem en (2) het huizensysteem van Ptolemeus dat ook gelijke huizen kent. Vooralsnog zal ik het Zonnehuizen systeem proberen in te passen in het bestaande Placidus-systeem, voorlopig een handmatig proces, wat meer tijd kost om het artikel voor te bereiden. Tot een volgende keer dus! ■

(c) Johan Ligteneigen